

Mangekamp

Af Morten Hofmann Rytter

Når der ikke var level konkurrence eller lejrturnering brugte vi tiden på en masse andre aktiviteter. De aktiviteter talte så med i mangekampen, hvor man kunne vinde medaljer. Da der var et ulige antal hold var der nogle gange, hvor vi brød holdene op og i stedet for lavede 2 eller 4 hold. Da vi spillede fodbold, rundbold og holdskak var der derfor ikke nogle point på spil, og det er sikkert også meget godt en gang i mellem.

Point var der derimod på spil i mangekampen, hvor vinderen af en kamp ville få 20 p, nr. 2 15 p, nr. 3 12 p, nr. 4 10 p og nr. 5 8 p. Der var derfor god grund til at gøre sig umage og allerede første aften fik børnene den første udfordring. De skulle simpelthen gætte hvor mange bønder der var i stor plasticpose. De var meget forsigtige og det højeste gæt var på 125, men der var 303! Enkelte havde gættet så højt, men var blevet nedstemt af deres forsigtigere kammerater.

Den gode plads udenfor udnyttede vi til en 5-kamp, der handlende om præcision. Man skulle skyde præcist med en fodbold, kaste med frisbee, trille petanquekugler og kaste med ringe. Alle fik point efter hvor godt de ramte, og der er det ikke kun størrelsen der tæller. Lille Rasmus var her helt suveræn til at ramme hoolahopringene.

Med stafetskak kan skak også spilles udendørs. Det foregår ved at børnene løber fra et ur hen til skakbrættet og rykker, for så at løbe tilbage til uret og trykke på det.

At man kunne spille skak sådan vakte stor forundring hos de 2 journalister, der var ude og besøge os at lave en lille artikel om ChessCamp. Stafetskak giver ofte nogle mærkelige partier med mange brikker i slag og med tiden som en vigtig faktor. Alligevel vandt bliderne med deres stærke skakhold.

En anden form for skak som Orla bestemt ikke bryder sig om, er enøjeskak. Her fløjter Nicolai og urene stoppes og en eller anden mærkelig regel bliver tilføjet spillet. Det er derfor helt uforudsigeligt, som da Emilie som den eneste var ved at slå Sune, da de bytter farve så Sune vinder. Han blev en klar vinder med maximumspoint. Igen vandt bliderne samlet set.

Igen i år havde vi et natløb, da der uden varsel rendte spøgelse rundt udenfor. Så var det frem med lommelygterne og ud at finde bogstaver, som skulle danne et ord, når man brugte det ene bogstav 2 gange. Alle gættede ordet Møllevang, som jo var lejrens navn. Derfor gjaldt det så om at lave så mange nye ord af bogstaverne. Her var jagtfalkene bedst.

En af de sjovere konkurrencer var sækkevæddeløbet, hvor mange sjove situa-

tioner kan opstå. Og ikke bare de 5 hold dystede – Thomas fik også lov at prøve og sørme om ikke Nikolaj udfordrede hele Paw og Steffens familie. Selv om han hoppede godt til, blev han dog slået.

I gennem hele ugen var der god dyst om alle point, men i sidste ende var det bliderne, der vandt. De var lige det bedre til skakaktiviteterne.

Og her er så vinderne ...

Alle er vindere på ChessCamp – men nogen mere end andre. Her får Sune overrakt den flotte pokal som vinder af lejrturneringen af lejrchef Liselotte

Bliderne

*- guldvinderne i mangekampen:
Henrik, Paw,
Christoffer, Sune
og Mads*

Jagtfalkene

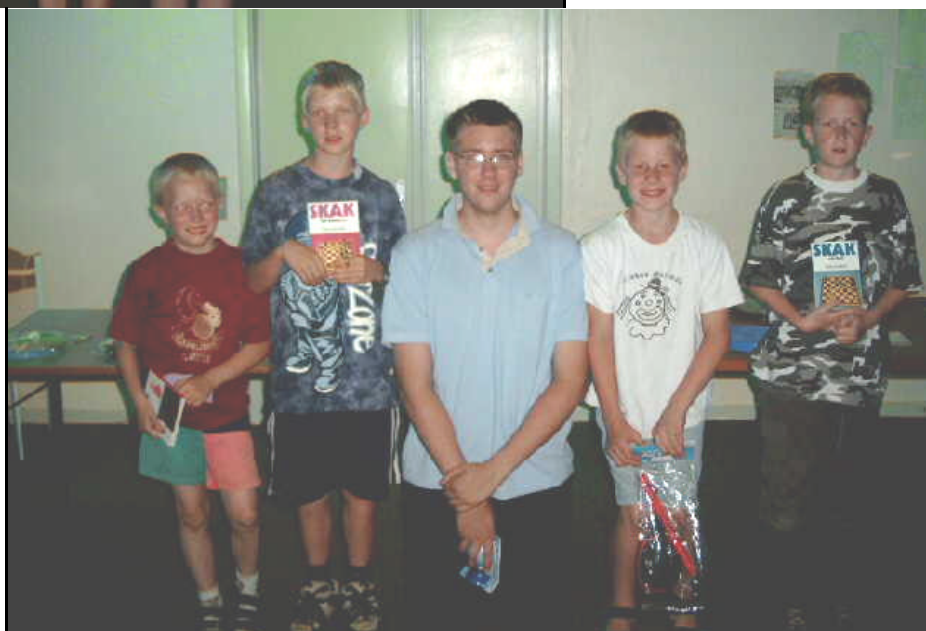
*- sølvvinderne i
mangekampen:
Stefan, Jonas, Emil,
Ole og Peter*

Buerne

- bronzevinderne i
mangekampen:
Steffen, Lasse,
Nicklas, Kim og
Daniel

Skjoldene

- nr. 4 i mangekampen:
Rasmus, Kristoffer, Jens,
Elias og Danni

Ridderne

- nr. 5 i mangekampen:
Ruben, Mads P.,
Emilie, Erik og
Kristian

Level 6

- den første skakspiller i "Det sorte Tårn"

Af Poul Buhl

Siden ChessCamp startede har en af de faste traditioner været Level-konkurrencen. I løbet af ugen konkurrerer grupperne i forskellige hjemmelavede discipliner, der ikke har det fjerneste med skak at gøre. Og den gruppe der vinder skal så konkurrere indbyrdes mod hinanden i finalen – som finder sted efter den store festmiddag på lejrens sidste aften.

Der er tradition for, at jeg kommer og står for finalen. Der er faktisk mange ting der allerede er ved at være godt indarbejdede traditioner på ChessCamp, og dette er så en af dem. Jeg mødte lettere skadet op efter eftermiddagens store fodboldkamp, hvor alle der ikke lavede mad eller dækkede bord var med – selv om jeg sluttede kampen på sidelinien med et ømt skinneben kunne jeg dog glæde mig over at mit og Martins hold vandt 2-1 over Morten og Orlas hold.

Men der var ingen tvivl om at de børn der var med i aftenens konkurrence var fit for fight, tændte og topmotiverede – og så var de ikke mindst nyvaskede!

Blandt de fem grupper havde to kvalificeret sig til semifinalen – Buerne med Daniel som holdkaptajn og Bliderne med Sune som holdkaptajn. Jeg havde været rundt og tælle nogle ting på lejren i tillid til at det var der ingen af børnene der havde kunnet finde på, og det var så hvad det handlede om i semifinalen. Det gjaldt om at komme tættest på.

Buerne var tættest på i starten da det handlede om hvor mange senge og vinduer der var, men Bliderne var så meget bedre til at gætte antallet af salmebøger i reolen og hvide tangenter på klaveret, at de vandt samlet. De vandt vist lidt rigeligt på den lejr – men man kan jo også sige, at de bare levede op til deres navn som det tunge artilleri fra middelalderen.

Og så var det jo heller ikke til at vide at jeg kunne finde på at stille sådan nogle fjollede spørgsmål ...

De fem blider blev derefter linet op på de fem varme stole, der alle var udstyret med tre balloner. Det var så deres liv, og så gjaldt det om at overleve længst muligt. Svarer man rigtigt på et spørgsmål, kan man tage et liv fra en af de andre – svarer man forkert, mister man selv et liv. Alle blev udstyret med en lyd, og så gjaldt det ellers om at være først til at fløjte, rasle, piske, skyde eller hvad man nu skulle, hvis man altså turde

svare på spørgsmålet. Bag ved deltagerne stod Nicolai med pilen klar til at prikke ballonerne.

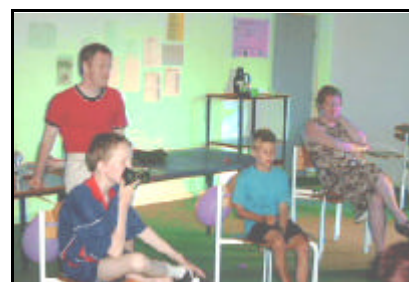
Ud over den paratviden om de hovedsagelig ChessCamp-relaterede forhold, som spørgsmålene handlede om, gælder det om at have mod, snarrådighed, taktisk snilde og at være lidt ondskabsfuld over for sine holdkammerater. Og det kan måske være lidt svært når man nu har været på hold sammen hele ugen ...

Det var Sune der lagde ud med at svare på de fleste af spørgsmålene, men han var nu også lidt favoriseret af at en del af de første spørgsmål handlede om lokale forhold. Og så vidste han også som den ældste på holdet, at de andre på holdet ville tage hans liv fra ham lige så snart de fik chancen. Det plejer altid at være holdkaptajnen der ryger først ud, og sådan blev det også i år. Det blev bjergtrøjen i Tour de France, der blev Sunes skæbne i det niende spørgsmål. Den var Christoffer først til at markere på, og han vidste også godt hvordan den så ud. Det kostede Sune det tredje og sidste liv. Sune havde måske haft en chance hvis han i stedet for at starte med at tage ét liv fra hver havde satset på at tage alle liv fra Mads og Christoffer, i den slags konkurrencer er det de onde der vinder!

De næste spørgsmål kostede Christoffer og Mads det tredje og sidste liv. Christoffer svarede forkert på hvor mange gange Elias havde været i bad, og Mads svarede forkert på hvor høj Rasmus egentlig er. Som noget nyt i år havde jeg indført at man fik fire svarmuligheder at vælge imellem, men Mads fik alligevel gjort Rasmus 10 centimeter for høj. Mads har faktisk hvert eneste år været på det hold der kom i level-finalen, men han er også hvert eneste år sluttet som nummer tre.

Tilbage sad så Henrik med to liv og Paw med ét. De to havde ikke svaret på et eneste af spørgsmålene i hele konkurrencen, og det kneb godt nok med modet til at svare på det næstsidste og måske afgørende spørgsmål, hvor man skulle svare på hvem der var den yngste leder på lejren. Til sidst linede jeg Morten og Martin op ved siden af hinanden og så fik Henrik taget mod til sig og skød på Martin – som godt nok er lidt mindre, men også seks år ældre end Morten – som i øvrigt er blevet student i år, tillykke.

Sidste spørgsmål blev så afgørende. Man skulle gætte på hvilken ø, ChessCamp næste år skulle finde sted. Inden jeg fik besluttet mig til om jeg skulle lade de alternative muligheder være Bornholm, Kreta og Grønland havde Paw imidlertid svaret – det skulle jo være i Havnsø! Det er jo lidt vanskeligt at afvise et svar der egentlig er bedre end det man har bedt om, så efter at have fisket lidt efter hvor Havnsø egentlig lå henne, valgte jeg at udråbe Paw som vinder. Præmien var i år et kæmpestort sort skaktårn.

Og så var det ellers tid til præmieuddeling og lejrfest ...

Chess Camp 2004

Placeringen af næste års
lejr er faldet på plads,
Nicolai og alle os andre
glæder sig til at se dig i

Havnsø- lejren

ved Sejerøbugten

18.-24. juli 2004
Invitation udsendes lige
efter nytår!